

тия!) и е „заминало“ в далечното минало. А късните историци виждат картината от дубликатите повторения, образувала се в Скалигеровия учебник, забравят за причините на възникването ѝ през XVI–XVII в. и почват многозначително да разсъждават за „забравянето“ и „възстановяването“ на олимпиадите. Да търсят причините. Да градят дълбокомислени теории. Да спорят. Херкулес ли е бил, или Дактил. Или пък Ифит и Ликург... Като цяло, пред тях се открива голямо „поле за дейност“.

2. „АНТИЧНОТО“ ЛЕТОБРОЕНЕ ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА ГРАДА. Това летоброене започва уж през 753 г. пр.н.е. [76], таблица 5. Но понататък ни казват, че тази дата била определена за първи път уж през I в. от римлянина Варон. Тоест уж след 700 години (!) след като Рим, съгласно Скалигеровата хронология, бил основан в Италия. Летоброенето „от основаването на Града“ завършва уж през III в. от н.е. По-точно, през десетилетието между 250 и 260 г. от н.е. (76). Това е времето на гражданските войни в Рим уж от средата на III в. от н.е. Блер ни съобщава: „В хрониките почти спират (през това време – А. Ф.) да следят летоброенето от основаването на Рим“ [76], таблица 15. Щепомним, че Скалигеровата идентификация на „Града“ с италианския Рим, основан уж през 753 г. пр.н.е., е само хипотеза. В книгата „Империя“ ние доказваме тезата, че в действителност Градът първо е наричан Новият Рим край Босфора, тоест това е бил Константинопол. А после почват да наричат по този начин Ордата. Смята се, че Градът е основан около 300 г. от н.е. и е осветен през 330 г. от н.е. Дори в скалигеровата история подмяната на италианския Рим с Рим край Босфора води до ХИЛЯДОЛЕТНО разминаване в датите, отброявани в някои летописи „от основаването на Града“. Един от тези летописи е известната „История“ на Тит Ливий.

Любопитно е да отбележим, че в Скалигеровата хронология летоброенето „от основаването на Града“ СПИРА именно в пресечната точка на две империи дубликати, а именно: втората Римска империя и третата Римска империя. Вж. [76] и рис. 6.107, рис. 6.108.

3. ЛЕТОБРОЕНЕТО ОТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО. Скалигеровата история ни казва, че това летоброене влиза в употреба през 747 г. от н.е., тоест СЕДЕМСТОТИН ГОДИНИ след смъртта на Христос през I в. (според Скалигер) [76]. И ДВЕСТА ГОДИНИ след изчисленията на Дионисий Малкия, живял уж през VI в. от н.е. и ПЪРВИ изчислил датата на Христовата смърт. Нататък се повтаря вече познатата ни картина за „забравянето и възстановяването“ на ерите. Казват ни, че след ПЪРВОТО споменаване на ерата от Рождеството Христово (в официален документ от 742 г. от н.е.), тази ера ПАК ИЗЛИЗА ОТ УПОТРЕБА и пак ПОЧВА ДА СЕ СПОМЕНА-